

куренція є невід'ємною характеристикою економік країн-лідерів сучасно світу [5].

На нашу думку, в ринковій економіці України поряд із демократичними виборами, свободою слова і незалежністю необхідно розвивати та захищати добросовісну конкуренцію, яка забезпечує ефективний розподіл та використання ресурсів, науково-технічний та економічний прогрес й, в кінцевому рахунку, добробут громадян.

Після глибокої трансформаційної кризи 90-х років, яку пережила наша країна, швидше виходили із кризового стану ті галузі, де склалися конкурентні відносини. І зараз, у період подолання наслідків світової фінансово-економічної кризи, саме конкуренція може стати одним із головних чинників сталого економічного зростання.

Література

1. Закон України «Про захист економічної конкуренції» // Відомості Верховної Ради України (ВВР). — К.— 2001. — № 12. — 64 с.
2. Стретович О. А. Економічна сутність конкуренції / О. А. Стретович // Економіка та держава. — 2010. — № 9. — С.17.
3. Павленко А. В. Монополістичні структури в системі ринкових відносин / А. В. Павленко // Економіка та держава. — 2011. — № 7. — С.64-66.
4. Антимонопольний комітет України [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://www.amc.gov.ua>.
5. Азаров М. Я. Ефективна конкуренція — двигун інноваційного розвитку / М. Я. Азаров // Конкуренція. Вісник Антимонопольного комітету України. — 2010. — № 2. — С. 4.

Шідловська І.С.,

*студентка 2-го курсу факультету адвокатури,
Національний університет «Одеська юридична академія»*

ПРОБЛЕМА СТВОРЕННЯ ТА КОНТРОЛЮ ОФШОРНИХ ЗОН В УКРАЇНІ

Вітчизняний розвиток бізнесу з допомогою іноземних офшорних компаній розпочався на початку 90-х, у зв'язку з відміною монополії держави на зовнішньоекономічну діяльність. На даний час майже половина світового капіталу проходить через офшорні компанії.

Проблема існування офшорних та вільних економічних зон має досить суперечливий характер. Ведуться дискусії щодо необхідності існування офшорних зон, та про їх вплив на економічний розвиток держави в цілому. Існують різні, часто полярні погляди з приводу необхідності формування нової нормативно-правової бази здійснення офшорної політики на сучасному етапі розвитку українського суспільства та удосконалення вже існуючої. Н.І. Морозюк стверджує, що офшорний бізнес потрібен будь-якій країні, але під пильним контролем держави, основою якого має бути досконале нормативно-правове регулювання офшорних відносин [1].

Привабливість офшорного механізму для українських підприємців підсилюється двома досить важливими на сьогодні обставинами: нестабільністю фінансових інститутів України, високим ступенем ризику [2].

Особливістю офшорної юрисдикції є розповсюдження пільгового режиму виключно на нерезиденті компанії, які не здійснюють діяльність на території юрисдикції і, що найбільш важливо, — забезпечення ефективного режиму фінансової секретності. Тож чи варто брати під сумнів популярність офшорних зон.

Система офшорних центрів і зон, в яких первинний фінансовий контроль місцевих урядів не здійснюється, податкові служби інших держав доступу не мають, є ідеальним місцем для капіталів, набутих кримінальним шляхом в країнах їх походження [3]. В цьому аспекті особливої уваги заслуговує належне законодавче закріплення та регулювання проблеми застосування й використання механізмів економічної діяльності в сфері офшорних зон.

На протязі останніх двох десятиліть незалежності України неодноразово підіймалося питання щодо створення в Україні офшорної зони. Ще в 1995 р. існувала ідея, зокрема Віктора Пинзенника щодо створення офшорного прецеденту в Україні. З подачі регіональної влади окремими законодавчими актами в Україні було легалізовано до десятка вільних економічних зон, принципи функціонування яких досить відрізнялися від офшорних. Їх ідеєю було не звільнення суб'єктів зони від податків, а надання їм податкових пільг. До того ж про жодні принципи нерезидентності мова вже не йшла. І лише тепер місцеві та центральні влади, так і не дочекавшись бурхливого ефекту від існування вільних економічних зон, стали проявляти все більший інтерес до виникнення офшорної зони в Україні. Проте здавалося б варто лише легалізувати

«український офшор», але є й проблеми зовнішнього характеру. Перш за все варто боротися з недовірою іноземних інвесторів, в чому поки особливих успіхів не спостерігається, адже Україна за часів незалежності не виявила себе з надто позитивного боку для них. Необхідно визначити позитивні та негативні наслідки можливого утворення офшорної зони в Україні. Основними перевагами створення українського офшору є те, бурхливий розвиток нових видів послуг — секретарських і поручительських. Крім того, при обов'язковості аудиту та складання звітності вигоду зможуть отримати аудиторські фірми. Уповноважені українські банки також не залишаться без справ. До негативних аспектів слід віднести те, що існує переконання, що офшори є шкідливими для економіки і це є основним джерелом відмивання грошей, корупції, контрабанди. З чим також досить важко не погодитись, адже вплив держави на офшори обмеженим. Крім того існує великий ризик щодо того, що навіть якщо закон, який легалізує офшорну зону вільної торгівлі з'явиться в найближчий час, пройде ще кілька років до тих пір, доки ця зона почне функціонувати та ще з підтримкою влади та виконання цілого ряду дій. Інакше перший український офшор стане однією з вільних економічних зон. Слід також зазначити, що до негативних сторін наявності офшорних територій у глобальній економіці відносять: недобросовісну податкову конкуренцію та ухилення від оподаткування, створення елементів нестабільності у світовій економіці та фінансах у зв'язку з можливістю накопичення в офшорних зонах великих обсягів капіталів, насамперед спекулятивних, створення умов для відтоку капіталів, підтримку тіньової економіки, зменшення зайнятості в країнах-донорах, отримання поза конкурентних переваг тими компаніями, які використовують офшори.

Останнім часом позвинулася боротьба урядів багатьох держав з офшорами. Світова економічна криза надала цьому процесу значний динамічний імпульс. Україна, з огляду на структуру її прямих іноземних інвестицій, рівень тіньової економіки та корупції, суттєво залежить від результатів цієї війни. Варто зазначити, що, враховуючи нинішні процеси глобалізації, проблема тіньової економіки постає особливо гострою [4].

Отже, на сьогоднішній день одним з найважливіших завдань будь-якої держави є правовий контроль над офшорним бізнесом. Необхідно, щоб законодавство постійно вдосконалювалося тоді

офшорні зони почнуть використовуватись лише як законний інструмент мінімізації оподаткування. Що ж стосується перспективи створення офшорної зони в Україні, то варто досить обережно відноситися до цього питання адже наскільки привабливими вони б не здавалися, не варто недооцінювати ризики пов'язані з їх утворенням та функціонуванням.

Література

1. Морозюк Н. И. Оффшор-экспресс / Н. И. Морозюк // Природа оффшорного бизнеса. — 1999. — № 7. — С.17-19.
2. Бондаренко О. О. Значення компетентності персоналу у процесі впровадження системи менеджменту якості / О. О. Бондаренко // Економіка та держава — 2009 — № 4 — С. 70-72.
3. Обушак Д. М. Офшорні зони, проблеми їх контролю і регулювання в Україні та світі / Д. М. Обушак, М. П. Дранович. — БДФА., 2007 — С48-52.
4. Ворнавський Н.В Характерні риси офшорних зон: / Н. В. Ворнавський // Економіка і бізнес — 2009 — № 4 — С43-45.

Ременчук О. М.,

*студентка 2 курсу соціально-правового факультету,
Національний університет «Одеська юридична академія»*

УДОСКОНАЛЕННЯ СФЕРИ ОПОДАТКУВАННЯ В УКРАЇНІ

Історичний досвід, набутий Україною за роки незалежності, переконливо свідчить, що ефективне правове регулювання податкової системи України є не тільки важливою передумовою суспільного розвитку, але й нагальною потребою економічного зростання.

Однак масштабні зміни законодавства у цій сфері викликають необхідність проведення додаткових наукових досліджень питання загальних засад оподаткування в Україні, формулювання пропозицій щодо удосконалення положень діючого законодавства у цій сфері.

Сучасні норми податкового законодавства «страждають» нечіткістю, нестабільністю і навіть суперечливістю. Це відбивається на розумінні громадянами податкового законодавства, на виконанні ними своїх конституційних обов'язків, на відповідальності, що застосовується за порушення податкового законодавства, і на повненні доходної частини бюджету [1]. Так, найбільше «страж-